

manifestations of scientific and technological progress, preserving the economic security requires a high degree of innovations input into the enterprise's development. However, the innovative development processes, amending the entity's internal environment, and cause the environment's adequate response, do involve additional risks, disequilibrium of economic security condition. Therefore, the enterprise's innovative development can include not only a means of ensuring its economic security, but also an internal threat to stable condition. So, the enterprises business management methodology should expediently separate the enterprise's innovative development economic security as an individual research subject and management object, which combines a prerequisite (potential) of innovative development with that process results.

References

1. Filippova S.V. Analytic inventory of economical subjects' economic security system: monograph / S.V. Filippova, S.A. Nizyaeva – Donetsk: «Knowledge» (Donetsk branch), 2012. – 179 p.
2. Voloschuk L.O. Essence of the industrial enterprise's financial safety. / Voloschuk L.O. , Chechina, A.O. / col.vol. VII all-Ukrainian scientific and practical Internet-conference «Accountancy – and analytical support of the Ukrainian economy innovative transformation» – Odessa: ONPU, 21-25 May. 2013. Internet source: http://economics.opu.ua/confs/conf7_2013.html
3. Voloshchuk L.A. Innovative Development of Industrial Enterprise: Substance and Problems of Analytical Support under Conditions of indicative Management / Voloshchuk L.A.// BUSINESS INFORM. – 2014. – No.11. – P.75-79.

ТЕНДЕНЦІЇ В ГАЛУЗІ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

*В.Г. Кухарчик, к.е.н., доцент, старший науковий співробітник
О.Г. Кухарчик, аспірант*

Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАНУ

Питання функціонування транспортної системи України аналізуються у працях таких науковців як: Кулаев Ю.Ф., Котлубай М.І., Котлубай О.М., Морозова І.В., М.Т. Примачов, Е.М. Сыч, Ю.М. Цветов, В.Г. Чекаловец та інших але потребують постійного аналізу та досліджень. Стратегія розвитку транспортного комплексу Євросоюзу передбачає: виключити використання в містах машин з бензиновим двигуном; довести до 40% частину низьковуглецевого палива в авіації; знизити до 40% вихлопи парникових газів на морському транспорті; перевести половину автомобільних і пасажирських перевезень на залізничний і водний транспорт. Ця програма на 60% зменшить

викиди вуглецю в атмосферу. На реалізацію програми направлено 1,5 трлн. Євро. Досвід країн Східної Європи – нових членів ЄС, є основною базою утворення сприятливих умов інтеграції транспортного комплексу України в транспортну мережу Євросоюзу. Сучасна транспортна політика Євросоюзу полягає у створенні єдиного транспортного простору, з метою побудови ефективної, конкурентоспроможної транспортної системи. В програмі ЄС до 2050 року розвиток морського та авіаційного транспорту розглядається як найбільш пріоритетний напрям, для якого, між тим, все більше уваги передбачається приділяти ефективності управління потоками з метою забезпечення конкурентоспроможності та скороченню шкідливих викидів. Така увага ЄС відносно цих секторів пов'язана зі збереженням ролі ЄС, як всесвітнього центру авіаційних та морських перевезень. Будуть прийняті заходи по розширенню аеропортів для забезпечення зростаючого попиту на перевезення між ЄС і третіми країнами. Програмою передбачено, що залізничний транспорт повинен прийняти на себе перевезення на відстані середньої дальності. Промислова авіація повинна перейти на низьковуглеродне паливо. Основні зміни щодо морського транспорту пов'язані з посиленням безпеки людини на морі та скороченням шкідливого впливу на довкілля. Ціллю розвитку сучасної світової транспортної системи є її здатність сприяти торгівлі у динамічній світовій економіці, функціонування як єдиного цілого і розробка політики під поняття «транспортного планування». Основним напрямком розвитку транспорту країн ЄС є транс'європейська транспортна мережа. У рамках більш широкої стратегії, сформовані два важливі керівні принципи, що стосуються морського транспорту:

- максимальне використання можливостей морського транспорту, який має найнижчі витрати на одиницю продукції, найнижчі екологічні витрати в силу необмеженої потужності, і

- заохочення мультимодального транспорту для внутрішніх перевезень, що значно сприяє плануванню мультимодальних транспортних розв'язок у портах або поблизу них. З цього випливає, що порти можуть бути одним з ключових вирішальних чинників для успішності стратегії транс-європейських транспортних мереж.

Порти Європи є життєво важливими транспортними вузлами, що зв'язують транспортні коридори з усім світом, включаючи українські транспортні мережі. Але порти не тільки відмінно підходять для переміщення товарів по всьому світу, вони також створюють робочі місця; 1,5 млн. працівників, зайнято в європейських портах, така ж кількість побічно зайнято в 22 морських країнах-членах ЄС. Проте, сектор стикається з серйозними

проблемами в плані насичення, зростання трафіку та інвестицій. ЄС потребує добре організованих і ефективно працюючих портів у всіх морських регіонах. Внутрішнє повідомлення ЄС може постраждати від перезавантаження і привело до збільшення витрат для вантажовідправників, перевізників і споживачів через відсутність високої якості інфраструктури або низького рівня портових послуг. Саме у цьому напрямку можуть бути використані можливості української портової системи, оскільки національне портове господарство потерпає від незавантаження та катастрофічної нестачі необхідних вантажопотоків через свої потужності.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

*Г.А. Смоквіна, к.е.н., доцент,
М.О. Полозов,*

Одеський національний політехнічний університет

Руйнуючі наслідки глобальної фінансової кризи, які відчувають підприємства в Україні, багато у чому пояснюються відсутністю або недосконалістю систем їх економічної безпеки, що не змогли забезпечити відповідний захист корпоративних ресурсів суб'єктів господарювання від негативного впливу зовнішніх та внутрішніх загроз.

Не останнє місце в організації ефективної комплексної системи економічної безпеки займає інформаційна підсистема, метою якої є формування достатньої сукупності матеріалів та відомостей щодо середовища функціонування підприємства та їх якісна аналітична обробка, захист від пошкодження, викрадення, деформації, втрати з метою отримання достовірних даних, необхідних для прийняття ефективних управлінських рішень.

Згідно Закону України «Про інформацію», інформація – це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Захист інформації – сукупність правових, адміністративних, організаційних, технічних та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї [3].

Інформаційна безпека – це такий стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави, при якому зводиться до мінімуму заподіяння шкоди через неповноту, несвоєчасність і недостовірність інформації, через негативний інформаційний вплив, негативні наслідки